

проекту регуляторного акта Міністерства будівництва України. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.info-build.com.ua>.

9. Кривцун І.М. Етапи та напрями теоретичних досліджень управління ризиками / І.М. Кривцун // Збірник наукових праць за матеріалами Першої Всеукраїнської науково-практичної конференції «Проблеми економічного ризику: аналіз та управління» (26-28 жовтня 1998 р.). – К.: Міносвіти України, КНЕУ, 1998. – С. 38-39.

10. Лещиков В.А. Инновации в жилищном строительстве / В.А. Лещиков. – М.: КАН, 2002. – 40 с.

11. Лосев В. С. Эффективность инноваций / В.С. Лосев // Экономика строительства. – 1998. – № 9. – С. 34-41.

12. Нейенбург В.Е. Методические подходы к оценке эффективности инновационных проектов в угольном производстве в рискованных ситуациях / В.Е. Нейенбург, Ю.З. Драчук // Наукові праці Донецьк. нац. техніч. ун.-ту. Серія: економічна. Випуск 76. – Донецьк, ДонНТУ, 2004. – 238 с.

МЕТОД ДІАГНОСТИКИ РІВНЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

Смірная С. М., канд. екон. наук, Євтушенко І. М. ст.викл., Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова

Для діагностики рівня фінансово-економічної безпеки підприємства (ФЕБП) застосовуються різні методики та використовується різноманітний економічний інструментарій, кожний з яких має певні переваги та недоліки. Важливим науковим завданням є обґрунтування методу діагностики та застосування на практиці визначення рівня фінансово-економічної безпеки суб'єкта господарювання з урахуванням відхилень індикаторів ФЕБП, що сприяє підвищенню точності оцінювання.

Відповідно до методу діагностики рівня економічної безпеки підприємства (ЕБП), запропонованому в [1], відбирають та ідентифікують індикатори, що характеризують ЕБП. Надалі отримані значення подають до бази даних індикаторів ЕБП. Наступним етапом діагностики досліджувані показники вимірюють та заносять у базу даних значень індикаторів ЕБП. У подальшому оцінюють відхилення індикаторів ЕБП та заносять їх у базу даних відхилень індикаторів ЕБП, після чого інформацію про відхилення індикаторів ЕБП використовують для регулювання та вироблення відповідних дій, що впливають на стан системи ФЕБП і на функціонування підприємства в цілому.

Недоліком відомого методу діагностики рівня ЕБП можна вважати те, що відсутність безпосереднього оцінювання загального рівня ЕБП знижує ефективність прийняття коригуючих рішень щодо забезпечення системи ФЕБП.

Удосконалення зазначеного методу діагностики рівня ЕБП полягає в тому, що перед регулюванням відхилення індикаторів ЕБП використовують оцінювання рівня економічної небезпеки підприємства, який заносять у базу даних рівня економічної небезпеки підприємства, що забезпечить підвищення об'єктивності діагностики загального рівня ФЕБП. Даний метод цілком

узгоджується з підходом до визначення інтегральної оцінки системи ЕБП, запропонованому в [2].

Поставлена задача досягається тим, що при застосуванні методу діагностики рівня ФЕБП відбирають та ідентифікують індикатори, що характеризують ФЕБП; їх подають до бази даних індикаторів ФЕБП; потім їх вимірюють та заносять у базу даних значень індикаторів ФЕБП. У подальшому оцінюють відхилення індикаторів ФЕБП та заносять їх у базу даних відхилень цих індикаторів. На наступному етапі коригують та виробляють відповідні дії, що впливають на стан системи ФЕБП і на ефективність функціонування підприємства в цілому. Суть запропонованого методу діагностики рівня ФЕБП пояснюється блок-схемою, наведеною на рис. 1.

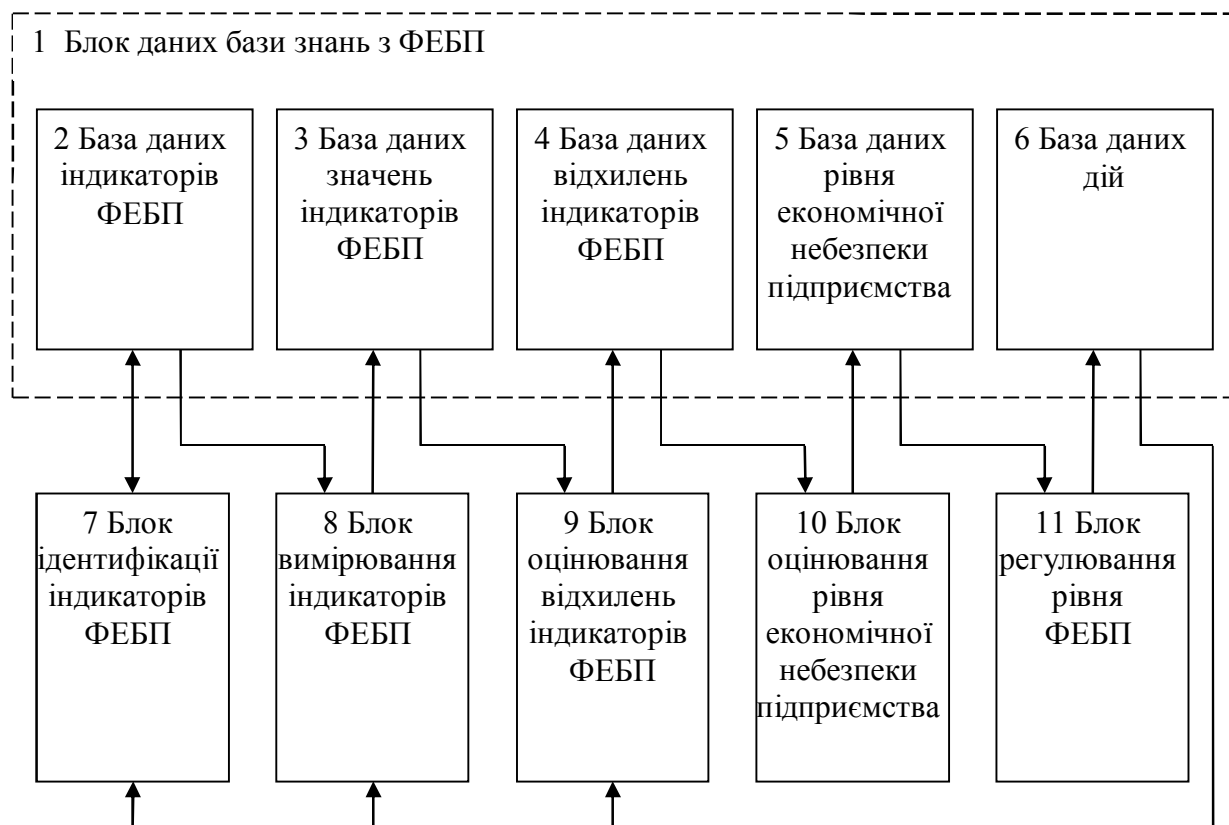

Рис. 1. Блок-схема застосування методу діагностики рівня ФЕБП

За даним методом діагностика рівня ФЕБП здійснюється наступним чином: перед регулюванням використовують відхилення індикаторів ФЕБП для оцінювання рівня економічної небезпеки підприємства, який заносять у базу даних рівня економічної небезпеки підприємства. У блоці 7 ідентифікації індикаторів ФЕБП відбирають та ідентифікують індикатори, що характеризують рівень ФЕБП. Далі їх подають до бази 2 даних індикаторів ФЕБП блока 1 даних бази знань, потім їх вимірюють у блоці 8 вимірювання індикаторів ФЕБП та заносять у базу 3 даних значень індикаторів ФЕБП. У подальшому в блоці 9 оцінювання відхилень індикаторів ФЕБП їх оцінюють та результати заносять у базу 4 даних відхилень індикаторів оцінювання рівня ФЕБП. Після цього у блоці 10 оцінювання рівня економічної небезпеки

підприємства розраховують її рівень та результат надсилають до бази 5 даних рівня економічної небезпеки підприємства. Потім інформацію використовують у блоці 10 регулювання рівня ФЕБП та виробляють відповідні дії у блоці 6 бази даних дій, що впливають на функціонування блоків 7, 8 та 9 ідентифікації індикаторів, вимірювання індикаторів та оцінювання відхилень індикаторів ФЕБП відповідно.

Пропонований метод діагностики дозволяє підвищити її об'єктивність завдяки додатковому оцінюванню рівня ФЕБП.

Список використаної літератури

1. Руденський Р. А. Механізм діагностики рівня економічної безпеки підприємства [Текст] / Р. А. Руденський, Ю. А. Нестеров // Вісник Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля. — 2010. — № 8(150). — С. 234-238.
2. Смірная С. М. Підхід до визначення інтегральної оцінки системи економічної безпеки підприємства / С. М. Смірная // Прометей. Регіональний збірник наукових праць з економіки. Вип. 3(42). — Донецьк: ДЕГІ, 2013. — С. 111-115.

СТРАТЕГІЧНИЙ АНАЛІЗ СИСТЕМИ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПУБЛІЧНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА

Солодовнік О. О., канд. екон. наук, Харківський національний університет будівництва та архітектури, Політухний С. Я., канд. екон. наук, Група компаній «Фактор», Харківський національний університет міського господарства імені О.М. Бекетова

Публічно-приватне партнерство (ППП) як форма співпраці держави і бізнесу для реалізації суспільно значимих проектів має давню історію і наразі активно застосовується в багатьох країнах світу. Так, за даними Європейського центру експертизи PPP [1] сукупна вартість транзакцій по проектам PPP, які досягли фінансового закриття на європейському ринку упродовж 2016 року, становила 12 млрд. євро. Протягом п'яти останніх років лідерами цього ринку є Великобританія і Франція, в яких у 2016 році фінансового закриття набули 28 угод загальною вартістю 3,8 млрд. євро та 16 угод на суму 2,4 млрд. євро відповідно. Водночас, дані Світового банку [2] свідчать про те, що в країнах, що розвиваються, приватний сектор протягом 2016 року долучився до реалізації 242 інфраструктурних проектів загальною вартістю 71,5 млрд. дол. США. Найвищий рівень інвестицій у проекти PPP в таких країнах мали: Бразилія – 15,2 млрд. дол. США (58 проектів), Китай – 11,4 млрд. дол. США (65 проектів), Колумбія – 10,1 млрд. дол. США (13 проектів), Індонезія – 6,9 млрд. дол. США (8 проектів) та Філіппіни – 5,4 млрд. дол. США (8 проектів). Одним із ключових чинників успішності держав у залученні приватних інвестицій до інфраструктурних галузей стало послідовне проведення виваженої політики щодо розвитку PPP.